

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/17/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118207050
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8118207050.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX/XX, XXX XX C., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokátom, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PLENKALL SK, s. r. o., so sídlom Macharova 1104/3, 851 01 Bratislava, IČO: 46 699 864, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 762,86 eura a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 13Csp/125/2018-46 z 5. novembra 2021 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

P riznáva žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 762,86 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 23. augusta 2018 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Zároveň rozhodol že zmluvná podmienka uvedená v časti V. Záverečné ustanovenia, bod 9. zmluvy o úvere k žiadosti č. XXXXXXXXXXXX z 21. marca 2013, v znení: „Zmluvné strany sa dohodli na sankčných poplatkoch: Poplatky za: - upomienka zaslaná e-mailovou správou – 1,60 eur/správa, upomienka zaslaná prostredníctvom SMS – 3,00 eur/SMS, upomienka – výzva poštou – 7,50 eur/list, telefonická výzva na úhradu nedoplatku – 9,00 eur/hovor, návrh na vykonanie exekúcie – 16,50 eur.“ je neprijateľná. Žalobcovi taktiež priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 762,86 eura s prísl. a určenia vyššie citovanej neprijateľnej zmluvnej podmienky. Žalobca poukázal na to, že, zmluva o úvere k žiadosti č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“) neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), i), j) a y) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a správny údaj o výške RPMN, v dôsledku čoho sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalovaný mu poskytol úver vo výške 1.000,- eur a on mu zaplatil 1.762,86 eura, žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil o sumu 762,86 eura. Zmluvná podmienka je neprijateľná, lebo nebola individuálne dojednaná a absentuje v nej zodpovedajúce protiplnenie. Taktiež je neprijateľné, aby spotrebiteľ znášal akékoľvek výdavky veriteľa, ktoré mu môžu vzniknúť s vymáhaním pohľadávky a ktoré si on sám určil pevnou sumou vopred s tým,

že výšku uvedených poplatkov žalovaný žiadnym spôsobom neodôvodnil, pričom požadovanie týchto poplatkov od spotrebiteľa odporuje aj dobrým mravom.

3. Prvoinštančný súd zistil, že strany sporu 21. marca 2013 uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1.000 eur, ktorý sa žalobca zaviazal splatiť v plnej výške, vrátane odmeny a príslušenstva v 36 mesačných splátkach po 52,22 eura. V tejto zmluve nie je uvedená žiadna úroková sadzba úveru, je uvedená len RPMN 33,75 % a v súvislosti s odmenou je v článku III. bod 1. uvedený iba zoznam splátok a termínov pre ich úhradu, v ktorom je pri prvých 14 splátkach uvedená ako účel splátky odmena, pri 15. splátke odmena + istina a pri nasledujúcich splátkach istina. V článku III. bod 4. zmluvy o úvere je upravená možnosť prijímateľa splatiť úver prednostne bez sankčných poplatkov s tým, že ak nedošlo k omeškaniu splátok, bude poskytnutá 10 % zľava z celkovej nesplatennej sumy úveru, vrátane odmeny. V článku V. bod 9. zmluvy o úvere je uvedená zmluvná podmienka, ktorú žalobca považuje za neprijateľnú.

4. Na daný právny vzťah prvoinštančný súd aplikoval ust. § 37 ods. 1, § 40 ods. 3 prvá veta, 52 ods. 1, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5, § 53a ods. 1, § 54 ods. 1, ods. 2, § 451, § 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2, § 563 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, § 273 ods. 1, § 497, § 502 ods. 1 prvá veta, § 503 ods. 3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 1 ods. 1, § 9 ods. 1 prvá veta, ods. 2 písm. i), písm. y), § 11 ods. 1 písm. a), písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Ďalej vychádzal aj z ust. § 3 ods. 3, ods. 5 prvá veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, § 298 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 53b ods. 1, § 545a Občianskeho zákonníka a § 3 a § 3a ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Zb, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

5. Dospel k záveru, že zmluvná podmienka upravujúca tzv. sankčné poplatky, a to poplatok za zaslanie upomienky vo výške 1,60 eur/správa, 3,- eur/SMS a 7,50 eur/list, poplatok za telefonickú výzvu na úhradu nedoplatku vo výške 9,- eur/hovor a poplatok za návrh na vykonanie exekúcie vo výške 16,50 eur, spôsobuje celkom zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže tieto poplatky majú celkom zjavne sankčnú povahu, resp. povahu paušalizovanej náhrady škody a ich výška je z dôvodu absencie obmedzenia ich opakovaného účtovania a najmä absencie vysvetlenia tvrdení o ekonomických nákladoch na administratívne úkony súvisiace s úverom, celkom zjavne neprimeraná. Spoplatnené úkony nemajú pre spotrebiteľa žiaden význam, dokonca väčšina z nich je bez právneho významu pre dodávateľa a navyše je zjavné, že bežné ekonomické náklady na jednoduché administratívne úkony (zaslanie e-mailovej správy, SMS, listu) sú obvykle oveľa nižšie. Keďže zmluva o úvere neobsahuje úrokovú sadzbu, podmienky upravujúce uplatňovanie úrovej sadzby, ani priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov platnú ku dňu podpisu zmluvy o úvere, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, v dôsledku čoho veriteľ právo na ich úhradu nemal, a preto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu predstavujúcu rozdiel medzi sumou uhradenou žalovaným (1.762,86 eura) a sumou úveru poskytnutého žalobcovi (1.000 eur), t. j. 762,86 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému.

O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 262 ods. 1, ods. 2 CSP. V tomto konaní bol úspešný žalobca, preto mu bola priznaná náhrada trov konania voči neúspešnému žalovanému.

6. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Namietal, že zmluva o úvere nadobudla platnosť pri jej podpise žalobcom, t. j. 21. marca 2013, čo s prihliadnutím na ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, znamená, že podmienky dohodnuté v tejto zmluve mohli byť žalované najneskôr do 20. marca 2016. Z tohto dôvodu žaloba, ktorá bola doručená súdu 16. júna 2018, už nemôže byť účinná voči ničomu, čo je dohodnuté v zmluve, nakoľko toto právo je premlčané. Navyše určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky je úplne irelevantné, pretože sankčné poplatky neboli vôbec vyčíslené ani uplatnené. Čo sa týka nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, posledná jeho úhrada bola pripísaná na účet žalovaného 15. júla 2015, v dôsledku čoho sa žalobca mohol domáhať vydania bezdôvodného obohatenia najneskôr do 14. júla 2017. Vzhľadom

na dátum doručenia žaloby súdu, je žaloba aj v tomto bode neúčinná, nakoľko možnosť domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia je premlčaná. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu v celom rozsahu zrušil, nakoľko všetky práva, ktoré si žalobca uplatnil, už boli premlčané.

7. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že v odvolaní nezistil, pre ktoré zákonné dôvody vymedzené ustanovením § 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP žalovaný rozsudok napáda, preto by mal odvolací súd v zmysle ustanovenia § 386 písm. d) CSP toto odvolanie pre nesplnenie základných náležitostí podľa § 363 CSP, konkrétne pre neuvedenie odvolacích dôvodov, odmietnuť. Námietka premlčania vznesená žalovaným je neurčitá a nesprávne konkretizovaná, a preto je potrebné považovať ju za absolútne neplatnú, nespôsobujúcu žiadne právne účinky a nemožno na ňu prihliadať. Navyše pri bezdôvodnom obohatení vzniknutom z neprijateľných zmluvných podmienok začína plynúť premlčacia doba od právoplatnosti rozsudku o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok a pri bezdôvodnom obohatení vzniknutom z absencie obligatórnych náležitostí zmluvy, absencia ktorých má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, začína plynúť premlčacia doba od právoplatnosti rozsudku o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Neprijateľná zmluvná podmienka je absolútne neplatná bez ohľadu na to, či a kedy by sa spotrebiteľ určenia jej neplatnosti domáhal a naliehavý právny záujem sa v tomto prípade nemusí preukazovať. S poukazom na uvedené argumenty žalobca navrhol odvolanie žalovaného podľa § 386 písm. d) CSP odmietnuť, alternatívne odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

8. K vyjadreniu žalobcu podal žalovaný odvolaciu repliku, v ktorej uviedol, že spor považoval za uzatvorený, avšak ak žalobca trvá na otvorení tohto sporu, bude nútený postupovať v zmysle platných zákonov, predovšetkým podať návrh na trestné stíhanie pre marenie exekučného konania, a to z dôvodu, že voči žalobcovi bolo od 28. decembra 2015 vedené exekučné konanie, k zastaveniu ktorého došlo 31. decembra 2020 v súlade s ustanovením § 5 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní. Na základe uvedeného žalovaný opätovne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu v celom rozsahu zrušil, nakoľko všetky práva, ktoré si žalobca uplatnil už boli premlčané.

9. K odvolacej replike žalovaného žalobca nepodal odvolaciu dupliku.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) subjektom k tomu oprávneným (§ 359 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzalo, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 28.09.2022 (§ 219 ods. 3 CSP). Zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne. Prvoinštančný súd správne zistil skutkový stav, správne aplikoval právny predpis, ktorý aj správne vyložil. Na dôvody uvedené v rozsudku prvoinštančného súdu odvolací súd v celom rozsahu odkazuje (§ 382 ods. 2 CSP). Odvolací súd navyše, vzhľadom na odvolacie námietky žalovaného k veci udáva:

11. Podľa § 153 ods. 1 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

Podľa § 152 CSP hmotnoprávna námietka je právny úkon strany spôsobujúci zmenu, zánik alebo oslabenie práva protistrany.

12. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

13. Žalovaný vo svojom odvolaní namietal výhradne premlčanie práva žalobcu domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, čo by pre odvolací súd malo znamenať, že je povinný v odvolacom konaní posúdiť, či tieto žalobcom uplatňované práva boli v čase rozhodovania prvoinštančného už súdu premlčané. Odvolací súd sa oboznámil s obsahom súdneho spisu, ktorý tomuto odvolaniu žalovaného predchádzal a zistil, že žalovaný v prvoinštančnom konaní v rámci svojej procesnej obrany žiadnu námietku premlčania nevzniesol. Z tohto dôvodu odvolací súd hodnotil námietky premlčania vznesené žalovaným v odvolaní ako novoty uplatnené v odvolacom konaní (§ 366 CSP)

14. Odvolací súd pre úspešnú aplikáciu novôt v odvolacom konaní nezistil splnenie podmienok uvedených v § 366 písm. a), b) c) CSP. V danej veci možno vznesenie námietok premlčania subsumovať len pod písm. d) § 366 CSP, teda kvalifikovať ich ako také, ktoré je možné v odvolaní použiť len vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Žalovaný ako subjekt, ktorý so žalobcom uzavrel zmluvu o úvere ako veriteľ, ktorému žalovaný poskytnutý úver splácal, mal už v prvoinštančnom konaní vedomosť o tom, kedy zmluvu o úvere so žalobcom uzavrel, kedy mu žalobca uhradil poslednú splátku a kedy žalobca predmetnú žalobu podal. Preto žalovaný mohol vzniesť námietky premlčania voči nárokom uplatneným žalobcom už v prvoinštančnom konaní, nič mu v tom nebránilo. Žalovaný v odvolaní nepreukázal opak. Preto odvolací súd nemohol na námietky premlčania voči oboj nárokom prihliadnuť a vyhodnotiť ich.

15. Pokiaľ teda žalovaný v danej veci nemohol vzniesť námietky premlčania v odvolaní, odvolací súd sa nemohol týmito jeho námietkami v odvolacom konaní zaoberať a posúdiť, či práva žalobcu boli alebo neboli premlčané a či súd prvej inštancie postupoval správne, keď žalobe vyhovel. Iné odvolacie dôvody v odvolaní tvrdené neboli. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

16. Správne postupoval prvoinštančný súd, ak rozhodol o trovách strán sporu podľa úspechu v prejednávanej veci, čo je v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP. Podľa citovaného zákonného ustanovenia prvoinštančný súd zohľadnil úspech strany v spore v prejednávanej veci, teda priznal úspešnému žalobcovi nárok náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči neúspešnému žalovanému, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP. V odvolacom konaní bol žalobca plne úspešnou stranou konania, preto mu patrí nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP prvoinštančným súdom samostatným uznesením.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.